

עמ"ת 44819/06/14 - ח'ליל יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 44819-06-14 יוסף(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גדעון
העורר
נגד
המשיבה
ח'ליל יוסף (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ - עו"ד רפי מסלחה

ב"כ המשיבה - עו"ד שרית אלישע אל עמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הנכבד בבאר שבע (כב' השופט יואב עטר), מיום 22.6.14, במסגרתה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

כתב האישום מייחס לעורר עבירת דרישה באיומים של רכוש. על פי הנתען בכתב האישום, דרש מבת זוגו לשעבר כספים שחבה לו לטענתו. העורר הגיע לביתה של המתלוננת ביום 1.4.14, קפץ מעל הגדר, נקש בדלתה וסירב לעזוב את המקום לאחר שדרשה ממנו לעשות כן. בהמשך, באותו יום התקשר אליה ואיים לפגוע בה, על מנת להניעה להשיב לו את הכספים שחבה לו לטענתו.

בהחלטתו מיום 25.5.14, קבע בית המשפט קמא כי יש ראיות לכאורה להוכחת האישום, וכי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות והפנה את העורר לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר.

במסגרת החלטתו זו, עמד בית המשפט קמא על עברו הפלילי של העורר הכולל שתי הרשעות בעבירות איומים, ועל העובדה שבעבר הורחק מן המתלוננת ולא היה בכך כדי להניאו מלעבור את העבירה האמורה בכתב האישום, לכאורה. על ההחלטה האמורה של בית המשפט קמא, הוגש ערר אשר נדחה בהחלטת כב' השופטת ר. ברקאי מיום 15.6.14.

בהמשך הוגש תסקיר שירות המבחן. קצינת המבחן התרשמה כי מתקיימת בעורר רמת סיכון גבוהה להתנהגות פורעת

עמוד 1

חוק וכי יש צורך בחלופת מעצר המשלבת עבירה גאוגרפית, ערבים אחראים ומגויסים ואיזוק אלקטרוני. בין היתר התרשמה קצינת המבחן משימוש במנגנוני טשטוש והסתרה על ידי העורר בהקשר לקשיים בהתנהגותו, כן התרשמה ממערכת יחסים מורכבת בה מוקדי סכסוך לא פתורים במסגרת המשפחה. קצינת המבחן סבורה כי במצבי דחק, יטה העורר לפעול באופן אימפולסיבי וכן ציינה כי בענישה על עבירות שביצע בעבר, לא היה כדי להרתיעו. קצינת המבחן הבהירה לעורר את מסקנותיה לעניין הצורך בחלופת מעצר הולמת בתנאי מעצר בית מלא, והעורר השיב כי איננו מעוניין להשתחרר לחלופת מעצר שכזו, שכן יתקשה לשהות במעצר בית, ועמדתו היתה כי אם ישוחרר, יפר את תנאי השחרור. רק לאחר שב"כ שוחח עמו, השתנתה עמדה זו, כפי שדיווח בא כוחו לשירות המבחן. נוכח שינוי העמדה, המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבית אחותו, בפיקוח האחות ובעלה.

בית המשפט קמא חקר את הערבים וסבר כי לא יוכלו לבצע את משימת הפיקוח כנדרש, בשל מעורבות חלקית בלבד בחיי העורר, ובשל גישה מגוננת.

במסגרת הערר טען הסניגור, כי יש לשחרר את העורר לחלופת המעצר שהוצעה. בפתח הדיון, שב וטען כי אין בעובדות המפורטות בכתב האישום לבסס את התנאים לעבירה של דרישת רכוש באיומים. יש לדחות את הטענה שנדחתה כבר בעבר בהחלטת כב' השופטת ברקאי. יצוין בתמצית, כי על רקע ההיכרות הקודמת בין העורר והמתלוננת, יש בדברים שהשמיע כלפיה לכאורה, איום של ממש.

העבירה המיוחסת לעורר, מקימה לכשעצמה עילת מעצר של מסוכנות. כאמור העורר הורשע בעבר בעבירות איומים, ומעבר לכך, מתנהלים נגדו שני תיקי מב"ד בגין עבירות נגד המתלוננת, כאשר באחד מהם הואשם בין היתר, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, כאשר המסמכים שהובאו בפני מתוך תיק החקירה בעניין זה, מגלים תשתית ראייתית לכאורית, שדי בה לבסס את האישום בעבירות אלה. בכך, יש להגביר את עוצמת עילת המסוכנות. מעבר לאמור יש ממש בטענת המשיבה, לפיה תנאי הרחקה שנקבעו לעורר בעבר על ידי בית משפט ועל ידי קציני משטרה, לא הועילו לכאורה, להרתיעו מלשוב ולבצע עבירה כלפי המתלוננת, וכך גם מאסר מותנה שעומד לחובתו בגין הרשעה בתיק אחר.

מסוכנותו של העורר, כפי שעולה מן האמור, כמו גם מתסקיר שירות המבחן, הינה גבוהה. בית המשפט קמא סבר כי הערבים המוצעים לא יוכלו לבצע את משימת הפיקוח כנדרש, נוכח מידת מסוכנותו של העורר, וזאת מתוך התרשמות אישית מחקירתם.

אינני סבור כי יש להתערב בהחלטת בית משפט קמא בנסיבות האמורות ונראה כי אכן אין בחלופה המוצעת מענה הולם למסוכנותו הלכאורית של העורר.

לפיכך, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ד, 30/06/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין